

at der mod denne Betragtning var nærliggende Argumenter at anføre, og han søgte saa at afkræfte disse. Det nærmestliggende Argument er vel dette, at det er ikke noget nyt Privilegium, man tænker paa at indføre; men denne Regel om Lønarbejdernes Stilling til Sygekasserne er blevet hævdet, saa længe Sygekasseloven har virket. Dernæst tror jeg ikke, at det er et Privilegium for Lønarbejderne, der her findes, men der er kun Tale om at erkende en faktisk tilstedeværende Tilstand. Det er sandelig ikke et Privilegium for Lønarbejderen, at hans Kaar er usikre, at hans Kaar svinger, at de som Regel er meget lidet betryggende; men at dette Forhold er til Stede, det tror jeg ikke, nogen tør bestride, og det er ikke andet end dette, der faktisk erkendes igennem det Cirkulære, som for 14 Aar siden blev udarbejdet af Sygekasseinspektoret, og som nu ikke ønskes fraveget af mig. Men samtidig har jeg jo netop ønsket ikke at drive Principrytteri. Under første Behandling af denne Sag dukkede der her i denne Sal nogle Arbejdere op, som man sjældent ser i det virkelige Liv; medens det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup) talte, opfyldtes denne By med saadanne Arbejdere, de blev til en hel Hær, og det var imod dem, man maatte væbne sig i denne Lov. Jeg tillod mig den Gang at betegne disse Arbejdere som Fantasiarbejdere. Det ærede Medlem fra Vemminge talte nemlig om Lønarbejdere med 3,000 Kr. i aarlig Indtægt. Saadanne Arbejdere eksisterer saa godt som ikke, og jeg betegnede dem derfor den Gang som Fantasiarbejdere og gør det endnu. Men jeg har udtrykkelig villet betone, at naar man siger, at Arbejderne som saadanne paa Grund af deres Kaars Usikkerhed maa være selvskevne til, som ubemidlede, at være Medlemmer af en Sygekasse, bør man ikke derfor drive dette ud i Principrytteri og sige, at enhver Lønarbejder er ubemidlet. Derfor har jeg netop givet Udtryk for den Tanke, at Arbejdere, der varigt har naaet en saadan økonomisk Tilstand, at de ikke blot har hævet sig op over deres Fagfæller men over Arbejderklassen i det hele taget, skal ikke kunne betegnes som ubemidlede. Det er just for at sige, at de Arbejdere, hvis Kaar det ærede Medlem fra Vemminge fantaserede om, selvfølgelig ikke vilde kunne nyde Statstilskud.

Men til syvende og sidst viser det sig jo ogsaa, at dette Spørgsmaal om Lønarbejdernes Stilling heller ikke er afgørende

for Spørgsmaalet om Affattelsen af § 6, thi efter at baade det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup) har talt mod min Opfattelse af dette Spørgsmaal og hævdet deres Anskuelse mod min, siger de begge, at de dog kan være med til ikke at sætte faste Grænser ind i Loven, men til at lade det fastsætte af Ministeriet efter Forhandling med et Udvalg. De erkender altsaa begge til sidst, at det ikke er Opfattelsen af Lønarbejderspørgsmaalet, som fremkalder Uenigheden, men til syvende og sidst kun Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning. Her maa jeg sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i, at Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning ikke er af saadan Art, at Sagen bør strande herpaa. Thi det er jo vigtigt, at Sagen gennemføres. Sygekasserne befinder sig for Øjeblikket i en Tilstand, som nødig maa være ved. De nuværende Regler om Udelukkelse er jo faktisk af min ærede Forgænger suspenderede. Denne Suspension kan ikke være ved i Længden. Man nødsages til, hvis det ikke lykkes at gennemføre Lovforslaget, at faa dette Spørgsmaal afgjort. Derfor siger jeg, det er vigtigt, at Loven bliver givet, ogsaa for alle de Kasser paa Landet og i Provinsbyerne, for hvilke denne Lov vil betyde en stor, en overordentlig stor økonomisk Fordel med Hensyn til deres Medlemmers Stilling. Da det altsaa er vigtigt, at Loven bliver givet, og da hele det Spørgsmaal, som for Øjeblikket er Medlemmer af Tinget imellem, er Spørgsmaalet om Udvalgets Sammensætning, tror jeg ikke, Sagen kan strande herpaa.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fremsatte nogle af sine sædvanlige spøjefulde og lidt ondsksfulde Bemærkninger om Magtens Attributter, der maaske ikke var det samme som Magt. Maa jeg have Lov til at sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem i sin Tales Slutning optræder med nogle af Forligsmæglerens Attributter. Medens han talte, forekom det mig, at Forligsmæglerens Attributter voksede frem paa hans Skuldre, Vingespidsene begyndte at øjnes. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem siger, at det Forslag, han har nævnt, har været antydnet fra anden Side. Ogsaa jeg maa sige til det ærede Medlem fra Vemminge, at jeg ikke rigtigt forstaar den hvasse Afvisning af Tanken om Sygekassenævnets Medvirken med Hensyn til disse Reglers Udarbejdelse. Thi